

**[Glønborg]**

beskyttes, og at det ville være en beskyttelse af den svage at få ophævet medhjælperloven, så vil jeg gerne henvise til det eksempel, vi har hørt fra Sædder. Ifølge Dagbladet fra Køge den 1. november 1990 har brancheformand Freddy Jensen fra SiD's afdeling for landbrug, skovbrug og gartneri i Køge klart sagt, at landbrugsmedhjælper og tidligere SiD-medlem Villy Andersens appel til fagforbundet om at ophæve blokaden mod hans hjem og arbejdsplads gennem 11 år ikke vil blive fulgt, og så citerer jeg fra avisen Freddy Jensen:

»De kan skrive lige så mange tårevædede breve, de vil. Blokadeaktionen ophæves først, når gårdejer Erik Pedersen skriver under på en overenskomst med os. Det er ikke Villy Andersen, vi jagter. Han er ikke længere medlem hos os, og han får sin pension, så han er sikret. Men nu vil vi simpelt hen have den overenskomst med gårdejeren, så linierne ligger fast ved fremtidig ansættelse af medhjælp på gården, fastslår Freddy Jensen.«

Det tonefald, som man fra SiD's side anvender over for det menneske, som man foregiver at ville beskytte, synes jeg ikke vidner om nogen særlig interesse i personen, og fra Freddy Jensens side erkendes det jo også, at Villy Andersen egentlig er godt nok sikret. Han får sin pension. Så er det, jeg siger: Havde det menneske egentlig ikke været bedre stillet, og havde hans interesse som svag person ikke været bedre varetaget af den gårdejer, der under medhjælperloven har givet ham hjem og arbejde i de 11 år?

**Bakholt (S):**

Medhjælperloven har overhovedet ikke givet den person, vi taler om her, nogen som helst beskyttelse, når en person igennem så mange år kan få lov til at arbejde for så uanstændig en løn under de vilkår, som var tilbudt den pågældende person. Det er en illustration af, at loven ikke virker, og det er en illustration af det, som jeg sagde, og som vi har skrevet i bemærkningerne om, at det er de stærkes ret, der gælder igennem den lovgivning. Det er en tydelig demonstration. Der findes faktisk ikke noget bedre bevis for det end netop det eksempel, som hr. Glønborg fremdrager her.

**Arbejdsministeren (Kirkegaard):**

Under debatten er der blevet rejst et par

spørgsmål over for mig, som jeg naturligvis vil besvare. Og så vil jeg i øvrigt benytte lejligheden til at kommentere nogle ganske få af de synspunkter, der har været fremført under debatten.

Det var hr. Stillinger, der stillede det første spørgsmål til mig som arbejdsminister, idet han citerede min forgænger fra debatten for 2 år siden for synspunktet om, at hvis parterne var interesseret i ændringer af medhjælperloven, så var han villig til at gå ind i en drøftelse heraf. Men så kommer hr. Stillinger og siger: Parterne, hvem er det? Ja, det må jo så være SALA og SiD.

Her må jeg så gøre opmærksom på, at inden for landbrugsmedhjælperområdet er der mig bekendt en overordentlig lav organisationsprocent. Det er ganske få, der eksempelvis er medlem hos SiD, og det er også ganske få, om jeg så må sige, almindelige landmænd, som er medlemmer hos SALA.

Derfor er vi nødt til at tage et meget vidtgående hensyn til, om jeg så må sige, brugerne, og brugerne er vel mere repræsenteret i organisationerne Landboungdom og i Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, og det er specielt disse tre organisationer, som jeg mener at vi skal lytte ganske meget til, når vi forsøger at vurdere virkningerne af medhjælperloven, som den er, virkningerne af en modernisering eller eventuelt virkningerne af en fuldstændig ophævelse.

Hr. Stillinger gav udtryk for det synspunkt, at medhjælperloven skadede landbrugsmedhjælperne, og tilsvarende synspunkter var hr. Bakholt også inde på. Det er et synspunkt, som jeg ikke rigtig forstår. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan en ophævelse af medhjælperloven vil styrke de pågældendes retsstilling. Medhjælperloven er jo en lov, som medfører nogle minimumsrettigheder for landbrugsmedhjælperne, og man kan så sige: Jamen det er utilfredsstillende, at kravene til arbejdsgiverne er så få og så små, men hvordan skulle de blive bedre af, at man afskaffer dem? Det har jeg overordentlig svært ved at forstå.

Hr. Bakholt fremdrog eksemplet, som har været i tv her i sommer, med en landbrugsmedhjælper, som havde gået i årevis for en meget lav aflønning. Det er noget, jeg bestemt ikke på nogen måde ønsker at forsvare, men jeg forstår slet ikke, hvordan en afskaffelse af medhjæl-